

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Ja, men jeg synes bare ikke, at det er godt nok, at man ligesom kan tage det op, for vi ved jo, at de, som sidder i udlandet, i hvert fald ikke er interesseret i at betale for den ordning her. Hvis de kan få en ydelse, der i dag betales af skatteborgerne, så er de ikke interesseret i at skulle til at betale for den ydelse ud af egen lomme, så derfor ønsker jeg nogle klare tiltag, så man op mod et hundrede procent sikkert sikrer sig, at det også rent faktisk sker.

Jeg ser, at det med almindelige aftaler ikke er godt nok, så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre: Har ministeren nogle konkrete bud på, hvordan man får fat i de her forhandlere over internettet? For vi ser, at det er et stigende problem. Det kan godt være, at man synes, det er et relativt lille problem på nuværende tidspunkt, men vi ved, det er stigende, og det må ministeren også kunne nikke genkendende til.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jo, men det tror jeg da at hr. Jørn Dohrmann har fuldstændig ret i, men det er jo her, det er vigtigt, at der er en hjemmel, hvor man kan tage sig af de aspekter, som hr. Jørn Dohrmann påpeger.

Jeg mener dog stadig væk, det er rigtigt at sige, at når vi lægger det op her og siger til branchen: I skal finansiere det her, I skal også finde en løsning på, hvordan I vil gøre det her, nu bliver I pålagt sådan og sådan og sådan, og kom så med et bud på, hvordan vil I løse det – så kan vi jo ikke samtidig stå og i detaljer beskrive for dem, hvordan de så skal løse det, samtidig med at de i øvrigt skal betale regningen. Så jeg synes, det er vigtigt, at hjemmelen er her, og det er den.

Hvad angår sådan præcis, hvor stor en del af det, vi taler om her, der forhandles via nettet i dag, kan vi jo eventuelt vende tilbage til under udvalgsbehandlingen og se, om der overhovedet findes nogle sikre tal for det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det, jeg godt vil spørge til, er ambitionsniveauet. Ministeren var inde på, at det forhold, at producenterne nu skal finansiere indsamlingen, vil, vurderer man i ministeriet, føre til en dobbelt så stor indsamlet mængde, forstod jeg. Jeg kender ikke forudsætningerne for den beregning, og det er selvfølgelig et stort fremskridt i forhold til,

hvad det er i dag. Men spørgsmålet er: Er det ambitiøst nok?

Med de tal, ministeren oplyste, svarer det, så vidt jeg umiddelbart kan vurdere, til, at det er et lille stykke over halvdelen af den samlede mængde, der vil blive indsamlet. Hvis det er forkert, vil jeg høre, hvor stor en del det så er. Men jeg mener, man må kunne komme meget højere op, for man skal jo hele tiden huske på, at den restmængde, der er, vil være affald, som ender i forbrændingsanlæg og dermed producerer dioxiner og miljøgifte. Derfor har vi selvfølgelig en fælles interesse i at få den mængde så langt ned som overhovedet muligt.

Det, jeg spørger til, er: Hvad er producenternes incitament til at sikre en så høj indsamlingsprocent som overhovedet muligt?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jamen jeg vil godt sige, at jeg tror, det er vigtigt at skulle to ting ad her. Det er derfor, jeg flere gange har brugt det der udtryk, at der indsamles og behandles miljømæssigt forsvarligt. Det er den del af det, som man tror, forventer, formoder vil blive fordoblet eller måske mere end fordoblet, altså fra de 40.000 t til et sted mellem 80.000 og 100.000 t.

Hvad angår selve mængden af, hvad der bliver indsamlet, er det jo rigtigt nok, at den enkelte fru Hansen og fru Petersen jo ikke nødvendigvis umiddelbart har et større incitament til at lægge mere ud til genbrugsbilen, der kommer forbi, eller få mere på skrotpladsen. Der skulle incitamentet jo ligge i, at producenten oplyser noget mere om det og mærker produktet noget bedre, når man ellers ville have en udgift ved at komme af med det, at knap så meget skal smides væk. Det er vel dér, der ligger et incitament for producenten.

Men som jeg sagde før til en anden spørger, ændrer det jo ikke ved, at vi stadig væk både med affaldsredegørelse, affaldsstrategi, og hvad vi ellers har, finder det utrolig vigtigt at finde veje til, at stadig flere ting ender det rigtige sted, og at mobiltelefonen og barbermaskinen osv. ikke ender i husholdningsaffaldet, hvor de gør skade.

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Netop derfor er de forskellige strategier, planer og indsatser, der skal sikre, at en så stor del som